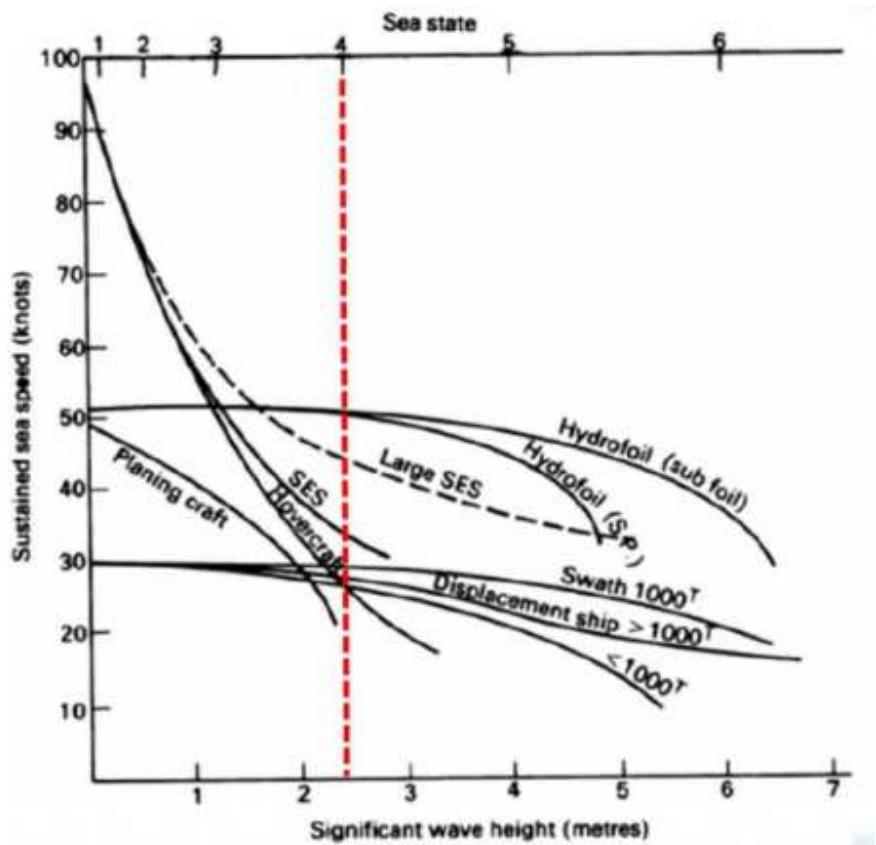

بسمه تعالیٰ

چرا ای عدم وجود شناورهای هیدروفویل کرافت و SWATH در ناوگان نیروی دریایی ایران

The screenshot shows a news article from **MARINENEWS** (Marinewnews.ir) dated 1398/09/30. The article is titled "چرا ای عدم وجود شناورهای هیدروفویل کرافت و SWATH در ناوگان نیروی دریایی ایران" (Why doesn't the Iranian Navy have SWATH and hydrofoil craft?). The article discusses the absence of advanced naval vessels in the Iranian fleet. It includes a photograph of a SWATH vessel named "GHOST". The website's header features the text "پایگاه خبری - تحلیلی دریایی ایران نیوز" (Marine News) and "پایگاه خبری - تحلیلی دریایی ایران نیوز رسانه ای دریایی، مستقل و بدون وابستگی". The sidebar on the right contains a logo for "تصاویری از" (Visuals of) and a link to "پیشنهاد سردبیر".

در چهار دهه گذشته ستون فقرات و بخش مهمی از ناوگان نیروی دریایی ایران به قایق‌های تندرو اختصاص یافته است. این قایق‌ها علیرغم داشتن سرعت‌های بالا، دارای خواص دریامانی (حرکات در امواج) بسیار ضعیفی هستند به‌گونه‌ای که شدت زیاد حرکات باعث افت شدید سرعت آنها می‌شود.

در این شکل بهوضوح دیده می‌شود که سرعت یک قایق تندرو سرشی در فورس دریایی ۴ از ۵۰ گره به کمتر از ۲۰ گره سقوط می‌کند درحالی‌که کشتی‌های هیدروفویل کرافت و SWATH قابلیت حفظ سرعت در امواج را بهخوبی دارند و افت سرعت بسیار کمی دارند.

از طرف دیگر، شدت حرکات زیاد قایق‌های تندرو باعث می‌شود که نتوان تسلیحات سنگین، هدایت شونده و دقیق روی آن‌ها نصب کرد چون هر سلاحی برای نصب روی پلتفرم‌های دیگر(شناورها) دارای استاندارد خاصی برای محدوده شدت حرکات پلتفرم است.

به همین دلیل روی قایق‌های تندرو معمولاً تسلیحات سبک و شلیک مستقیم (غیر هدایت شونده) نصب می‌شود و اگر هم تسلیحات دیگری نصب شوند، خطرات و خطای بالایی دارند. این نقطه ضعف، یک نقطه ضعف ماهیتی و ذاتی برای قایق‌های تندرو است که در فورس‌های دریایی بالا قابلیت‌های عملیاتی بسیار ضعیفی از خود نشان می‌دهند.

حالا سوال این است که اگر درگیری با دشمن در فورس‌های دریایی بالا اتفاق بیفتد باید چه کرد؟ باید صحنه نبرد را خالی گذاشت؟!

نیروی دریایی کشورهای دیگر برای پوشش این نقطه ضعف و حضور در دریا در شرایط دریایی موج از دو نوع شناور استفاده می‌کنند:

۱- کشتی‌های **SWATH** برای گشتزنی و حضور مداوم در یک منطقه خاص.

۲- کشتی‌های هیدروفویل کرافت برای انتقال سریع از یک نقطه به نقطه دیگر (ترانزیت).

حالا باز هم باید به طور جدی از خدمان پرسیم:

۱- چرا این دو نوع شناور نه در ساختار **نیروی دریایی ارش** و نه در ساختار **نیروی دریایی سپاه** وجود ندارند؟!

۲- اگر قرار به حضور قدرتمند دریایی در **دریای عمان**) با فورس دریایی بالا در اغلب فصول سال) باشد آیا قایق‌های تندرو و شناورهای تک بدنه (حتی تناژ سنگین) جوابگو هستند؟ (با عنایت به تاکیدات مکرر مقام معظم رهبری برای حضور در مدار ۱۰ درجه و میانه **اقیانوس هند**)

۳- چرا جامعه مهندسین و طراحان دریایی کشور مشاوره لازم به نیروهای نظامی را در این زمینه نمی‌دهند؟

امید است با نگاه عالمانه‌تر و دقیق‌تر به بازبینی قابلیت‌های عملیاتی **شناورهای نظامی** خود پرداخته و نقاط ضعف را پوشش دهیم و خود را برای حراست از آبهای سواحل خود در هر فورس دریایی و هر فصلی از سال و در هر منطقه‌ای آماده کنیم.